

Pri vodnjaku.

Na večer pri studencu
dekleta dobroznana
zajemajo vodice
si v vederca kovana.

Ko polni se posoda,
mladenke govorijo:
Kaj novega je v vasi,
komu da zdaj zvonijo.

Kje ta in ta se ženi,
koga bo ona vzela,
in koliko pač dote
nevesta bo imela.

Pa reče dekle jedno:
»O, čujte me, dekleta,
kako se spozabila
sosedova je Meta!

Pod oknom ji sinoči
gozdarjev sin postajal,
in šopek mu je dala,
ko pozno je odhajal!

Dekleta se zardijo
zdaj v gnjevu vse srditem:
»Kaj pa bo oče rekel
o grehu tem odkritem?«

»Poglejte jo hinavko
med nas naj več ne hodi,
ker trpi, da gozdarjev
zvečer krog hiše blodi!«

Vodica srebropena
pa mirno dalje teče
in nje šumenje tajno
dekletom to šepeče:

Vzela vas, vzelila,
sedaj je Meta mlada:
Ker vsaka bi med vami
imela njega rada...

Zorana.

Žensko vprašanje.

Spisala Ivanka A.

Jej drugimi vprašanji, s kojimi se posebno bavi sedanji svet, je tudi žensko vprašanje. In kakor o drugih predmetih, tako se tudi o tem sodi in razmotriva mnogo in — različno. Ko se nekateri ogrevajo za to stvar, ter jej hoté pomoči do zaželjenega cilja, jej nasprotujejo drugi ter jej stavijo zapreke. Nekaterim je geslo njih delovanju: živela ženska emancipacija!« A drugim: »Poraz jej!«

To je pač vedna in vedna osoda pamentnih in potrebnih, kakor tudi nespametnih in nepotrebnih vprašanj, koje zastavlja in rešuje svet.

No, po mojem mnenju in prepričanju, je žensko vprašanje pametno in nujno potrebno. Ženska se skoro, skoro emancipiraj! Emancipirana ženska bodi glavni temelj, na kojega se zidaj nova, srečnejša osoda narodov.

Mogoče se tem mojim besedam ta ali oni — možno in verjetno da tudi — ona — prezirljivo smehlja. — Pa, slobodno! Jaz govorim iz prepričanja, kojega niti tako smehljanje ne omaje.

Ne mislite pa, da jaz govorim o nekih strašilih, ki hočejo svojo neumno pretiranost v obnašanju in mišljenju uveljaviti in opravičiti